

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 3T/28/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118010975
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2118010975.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a prísediacich Ing. Helyny Hukelovej a Benjamína Frantu, v trestnej veci obžalovaného S. H., nar. XX.XX.XXXX, t.č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, pre zločin úverového podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 222 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.10.2021 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

S. H., nar. XX.XX.XXXX v W., bytom H. XXX/XX W., t.č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

sa uznáva za vinného, že

v presne nezistenom čase dňa 31.08.2011 v meste Trnava na ulici Hlavná č. 31 v pobočke Všeobecnej úverovej banky, a.s., ako konateľ spoločnosti ROZRÁBKA, s.r.o., IČO: 36 510 165, so sídlom Špitálska 3351/5, Prešov, osobne požiadal o poskytnutie podnikateľského úveru vo výške 90.000,- Eur, kde spolu so žiadosťou predložil občiansky preukaz na svoje meno, potvrdenie o výške daňovej povinnosti za rok 2009 a 2010, daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za rok 2010, výkaz ziskov a strát a potvrdenie z Daňového úradu Prešov 1., pričom následne boli bankou predložené doklady preverené s tým, že bolo zistené, že predložené potvrdenie bolo sfalšované, nakoľko toto nebolo vystavené Daňovým úradom Prešov 1., ani žiadne daňové priznania tomuto daňovému úradu neboli predložené a navyše uvedená spoločnosť ani nespadá do územnej pôsobnosti tohto daňového úradu, preto z uvedeného dôvodu mu bola žiadosť o poskytnutie podnikateľského úveru zamietnutá a nedošlo k schváleniu a poskytnutiu úveru vo výške 90.000,- Eur, pričom v prípade poskytnutia úveru v danej výške by uvedeným konaním spôsobil spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava 25, škodu v celkove výške 90.000,- Eur,

napriek tomu, že už bol odsúdený za zločin, a to rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T/55/2010 zo dňa 16.03.2011 za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov, výkon ktorého sa podmienene odkladá s probačným dohľadom za súčasného uloženia skúšobnej doby v trvaní 4 rokov.

teda

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle vylákania úveru od iného tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a splácanie úveru, a tak mu spôsobil značnú škodu, avšak nedošlo k dokonaniu trestného činu,

čím spáchal

zločin úverového podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 222 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona.

Za to sa

odsudzuje:

Podľa § 222 ods. 4 Trestného zákona, s prihladnutím na § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po oznámení prejednávanej veci, po vyhlásení obžalovaného S. H., ktorý vyhlásil, že je nevinný, vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom zástupcu za poškodenú spoločnosť VÚB, a.s. JUDr. U. O. ako aj čítaním výpovede z prípravného konania, výsluchom svedkyne G. E. ako aj čítaním jej výpovede z prípravného konania, čítaním výpovede svedkyne JUDr. P. Q., oboznámením sa s relevantnými listinnými dôkazmi zabezpečenými v rámci prípravného konania.

Po vrátení veci Krajským súdom Trnava na doplnenie dokazovania a opätovného rozhodnutia vo veci, súd doplnil dokazovanie vypracovaním znaleckého posudku z odboru písomoznalectvo, ako aj samotným výsluchom znalca na hlavnom pojednávaní, ktorý predmetný posudok vypracoval.

Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd zistil a ustálil skutkový a právny stav tak, ako je uvedený v skutkovej a právnej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Ku skutku:

Obžalovaný S. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je nevinný, že v tom roku 2011 ho oslovil jeden známy U. U. stým, že vie vybaviť podnikateľský úver tam, kde sa to schvaľuje vo VUB banke. V tej dobe pozeral nejaké kancelárske priestory, tie peniaze by sa na to hodili. Bol sa v banke informovať aké podklady pre to treba, také nemal možnosť zohnať, bolo to pre neho nereálne, tak následne od toho upustil. Pár rokov na to ho kontaktovala polícia, kde bol predvolaný na výsluch, tam ho oboznámili, že niekto v jeho mene predložil tieto doklady potrebné k úveru. Dňa 31.8.2011 mal pri sebe občiansky preukaz. V lete 2011 sa bol len informovať vo VUB, v Trnave, na Hlavnej 31, nepredkladal žiadne podklady, pričom tam bol iba raz. Nesplnomocnil nikoho na predloženie dokladov do VUB banky smerujúcich k podaniu žiadosti o poskytnutie podnikateľského úveru. Nedisponoval v tom čase daňovým priznaním k dani z príjmov právnickej osoby za r. 2010 za spol. Rozrábka, ktoré mali byť doručené Daňovému úradu Prešov. Mysli si, že niekto musel predložiť jeho falošný občiansky preukaz a použiť na to.

Zástupca za poškodenú spoločnosť VÚB, a.s. JUDr. U. O. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že nastúpil som do VUB minulý rok 2020 a tento prípad prevzal po bývalom kolegovi p. N.. Dňa 31.8.2011 prišla neznáma osoba do pobočky VUB v Trnave na Hlavnej 31, ktorá predložila občiansky preukaz. Spolu so žiadosťou o poskytnutie úveru vo výške 90000 Eur, k týmto podkladom priložila táto osoba aj potvrdenie daňového úradu Prešov, ktoré po následnej analýze v banke zistili, že tieto podklady nie sú pravé, alebo skôr neboli vydané Daňovým úradom Prešov. Bolo to pre spoločnosť, ktorú obžalovaný zastupoval, nespomína si na názov spoločnosť a ani nespádala pod pôsobnosť Daňového úradu Prešov. Následne tento úver nebol schválený a bolo podané trestné oznámenie na neznámeho páchatela. Zamestnankyňou, ktorá komunikovala s obžalovaným bola E.

Prečítala sa výpoveď z výsluchu svedka poškodeného Mgr. U. N. z prípravného konania zo dňa 28.2.2018 č.l. 36-47, z dôvodu odstránenia rozporu, ohľadom mena zamestnankyne ktorá komunikovala s obžalovaným, bola to pani G. E..

Svedkyňa G. E. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedala, že pracovala a aj pracuje vo VUB, robila podnikateľské úvery, prišiel pán H. sám, bolo to dávno, žiadal o podnikateľský úver, jednalo sa o nejakú firmu na východe Slovenska, niečo s mäsom to bolo, nepamätá si už. Mal doniesť údaje k tomu úveru, daňové priznanie, všetko čo bolo treba, chýbalo potvrdenie o zaplatení dane, musel im to doniesť z východu. A keď to priniesol, overovalo sa pracovníčkou, čo bola napísaná na papieri, či sedia tie údaje a zistilo sa, že tam taká pani nepracuje. Úver bol zamietnutý, a volalo sa na políciu. Jej povinnosťou bolo to nahodiť a dať na schválenie. Nezisťovala iné veci. Pri vybavovaní tohto úveru prišla do kontaktu s p. H. viackrát, tri, štyrikrát, najprv s tým, čo má doniesť, potom priniesol niečo, potom znova mal niečo priniesť, nebolo to na prvýkrát. Overovala totožnosť osoby, s ktorou jednala, občiansky preukaz, výpis z registra. Správanie sa pána počas toho vybavovania bolo trochu nervózne, bolo to zvláštne, že žiada niekto z východu u nich o úver v Trnave. Z odstupom času sa nevie presne vyjadriť k osobe toho pána, avšak bol úplne iný, bez vlasov, bez brady, mal také modré oči. Je to veľmi dávno. Teraz je zarastený, má dlhé vlasy. Avšak oči mal modré.

Prečítala sa výpoveď z výsluchu svedkyne G. E. z prípravného konania zo dňa 28.2.2018 č.l. 53-56, z dôvodu odstránenia rozporu, z ktorej vyplýva, že ten pán pôsobil na svedkyňu ako Róm, mal tmavú pleť, ako aj to, že klient H. prišiel asi po týždni na pobočku, opýtať na schválenie úveru, pričom mu bolo oznámené, že bol zamietnutý. Nepýtal sa na dôvod zamietnutia, nič nepovedal a odišiel preč.

So súhlasom obžalovaného a prokurátora sa čítala výpoveď z výsluchu svedkyne JUDr. P. Q. č.l. 58-60 zo dňa 08.03.2018 z prípravného konania, ktorá sa vyjadrovala k potvrdeniu zo dňa 12.08.2011 obsahuje pečiatky, ktoré sa na Daňový úrad nikdy nepoužívali. Pečiatka so štátnym znakom nie je umiestnená v zmysle smernice o používaní pečiatok, teda vedľa mena podpisujúceho, rozmery pečiatky nie sú totožné so žiadnou pečaťou, ktorá sa používala v uvedenom období. To platí aj o druhej riadkovej pečiatke, táto síce bola umiestnená správne, avšak jej forma a obsah nie je totožná s pečaťami používanými v tom čase. Čo sa týka mena riaditeľa, v roku 2011 bol riaditeľom Mgr. P. A., nemá vedomosť o tom, že by na Daňový úrad Prešov I. pracoval človek s takýmto menom. V administratívnom systéme Daňového úradu Prešov sa písomnosť pod číslom 601/232/35839/10/Gall, uvedeným na listine, nenachádza. Pracovníčka, ktorá mala dokument vypracovať B. L., na Daňovom úrade Prešov I. nikdy nepracovala. Z celého dokumentu je zrejmé, že sa jedná o falzifikát, nakoľko ani hlavička správcu danie nie je vo forme, ktorá sa používala. Čo sa týka písomnosti - Potvrdenie o výške daňovej povinnosti zo dňa 12.04.2011, aj v tom to prípade platí, že pečiatka, použitá na písomnosti, sa nestotožňuje s rozmermi, formou ani textom žiadnej pečiatky, ktorá sa používala v uvedenom období.

Znalec JUDr. U. O., ktorý bol vypočutý na hlavnom pojednávaní sa plne pridržiaval svojho znaleckého posudku č. 19/2021 zo dňa 21.09.2021 a zhrnul jeho závery a to tak, že identifikačná hodnota a miera výskytu zistených zhodných znakov, podobných znakov podporuje tvrdenie, že originál sporného podpisu, ktorého kópia mu bola predložená na skúmanie, mal vyhotoviť obžalovaný S. H., tzn., že písomznaleckým skúmaním nezistil identifikačne hodnotné rozdielne znaky, ktoré by podporovali tvrdenie obžalovaného S. H., že originál sporného podpisu, ktorého kópia mu bola predložená na skúmanie, nevyhotovil, avšak vzhľadom na to, že podpis je vyhotovený v tvare parafy a sporná písomnosť bola predložená vo forme kópie je možné stanoviť len nerozhodný záver skúmania.

Súd sa ďalej na hlavnom pojednávaní oboznámil s nasledovnými listinnými dôkazmi:

- žiadosť o úver pre malých podnikateľov č.l. 77-78 zo dňa 31.8.2011
- potvrdenie Daňový úrad Prešov I č.l. 79 zo dňa 12.8.2011
- správa Daňový úrad Prešov I č.l. 80 zo dňa 7.9.2011
- daňové priznanie k dani z príjmov PO za spol. ROZRÁBKA, s.r.o. za r. 2010 č.l. 86-93, dátum podania 31.8.2011
- potvrdenie o podaní daňového priznania za r. 2010 č.l. 94 zo dňa 31.8.2011
- fotokópia občianskeho preukazu č.l. 95-96
- fotokópia osvedčenia o registrácii a pridelení DIČ č.l. 97-99
- výkaz ziskov a strát za r. 2010 č.l. 100-103, dátum podania dňa 1.3.2011

- súvaha za r. 2010 č.l. 104-111, dátum podania dňa 1.3.2011
- výpis z OR spol. ROZRÁBKA, s.r.o. č.l. 112-113
- výpis z OR spol. Cem-Stav s r.o. č.l. 114
- výpis z OR spol. IT-Comp s r.o. č.l. 115
- detaily občianskeho preukazu č.l. 147
- údaje k osobe S. H. č.l. 144-146 - kde mal súd preukázaný vzhľad obžalovaného v čase spáchania skutku
- fotokópie zo spisu OS Považská Bystrica sp. zn. 1T/54/2015 a to:
  - obžaloba podaná dňa 16.7.2015;
  - trestný rozkaz zo dňa 21.8.2015, právoplatný dňa 21.10.2015
  - ako aj doručenka k trestnému rozkazu
- aktuálny odpis registra trestov
- výpis z lustrácie priestupkov
- výpis z lustrácie CDB databázy súdov SR

Súd posudzoval všetky ostatné vykonané dôkazy z hľadiska ich závažnosti, prípustnosti a vierohodnosti a dospel k záveru, že výpovede svedkov a oboznámený znalecký posudok, listinné dôkazy sú vierohodné, prípustné a získané zákonným spôsobom.

Výrok o vine :

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaný S. H. sa dopustil zločinu úverového podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 222 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona. Pokiaľ ide o formu zavinenia obžalovaného, súd je toho názoru, že obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, nakoľko sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle vylákania úveru od iného tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a splácanie úveru, a tak mu spôsobil značnú škodu, avšak nedošlo k dokonaniu trestného činu. Svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty týchto trestného činu. Vykonaným dokazovaním bola vina obžalovaného v plnom rozsahu preukázaná.

Dňa 31.08.2011 v meste Trnava na ulici Hlavná č. 31 v pobočke Všeobecnej úverovej banky, a.s., obžalovaný ako konateľ spoločnosti ROZRÁBKA, s.r.o., IČO: 36 510 165, so sídlom Špitálska 3351/5, Prešov, osobne požiadal o poskytnutie podnikateľského úveru vo výške 90.000,- Eur, kde spolu so žiadosťou predložil občiansky preukaz na svoje meno, potvrdenie o výške daňovej povinnosti za rok 2009 a 2010, daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za rok 2010, výkaz ziskov a strát a potvrdenie z Daňového úradu Prešov 1. V priebehu preverovania údajov v banke sa zistilo, že predložené potvrdenia z Daňového úradu Prešov 1, sú falošné. Na hlavnom pojednávaní nebola produkovaná žiadna taká presvedčivá skutočnosť, ktorá by dôvodnosť trestnoprávnej zodpovednosti u obžalovaného spochybňovala, v tomto kontexte prioritne treba poukázať usvedčujúcu výpoveď svedkyne G. E., ktorá jednoznačne uviedla, že sa s obžalovaným opakovane stretla za účelom poskytnutia úveru, jeho totožnosť overila na základe predloženého občianskeho preukazu, pričom žiadosť obžalovaný vlastnoručne podpísal, o čom súd nemá žiadne pochybnosti. Je pravdou, že od spáchania skutku uplynul dlhší čas a je prirodzené, že za tento čas sa vizuál obžalovaného zmenil, svedkyňa však opísala páchatel'a, ktorého popis zodpovedá popisu obžalovaného v čase spáchania skutku, čo má súd preukázané z údajov k osobe S. H.. Nič na tom nezmenila ani určitá nezrovnalosť ohľadom údajných modrých očí osoby, s ktorou svedkyňa E. komunikovala, pričom obžalovaný modré oči nemá. Svedkyňa si bola istá, že jednala s osobou, ktorá bola identifikovaná na základe občianskeho preukazu, pričom táto osoba predložila aj ďalšie listiny, ktoré sa jej týkali. Rovnako je z výpovede svedkyne preukázané, že obžalovaný prišiel asi po týždni na pobočku, opýtať na schválenie úveru, pričom mu bolo oznámene, že bol zamietnutý. Nepýtal sa na dôvod zamietnutia, nič nepovedal a odišiel preč. Výpoveď svedkyne E. je podporená aj výpoveďou zástupcu za poškodenú spoločnosť JUDr. O., ktorý potvrdil skutočnosť, že v ich banke bol pokus o úverový podvod zo strany osoby pod klientskym menom S. H.. Svedkyňa JUDr. P. Q. potvrdila, že predložené listiny vystavené Daňovým úradom Prešov 1, sú falošné. Čo sa týka

argumentácie zo strany obhajoby ohľadom zneužitia a sfaľšovania osobných dokladov obžalovaného, toto nebolo ničím preukázané, pričom sám obžalovaný uviedol, že po celý inkriminovaný čas mal pri sebe svoje osobné doklady a nikomu ich nedával. Súd zároveň poukazuje na závery znaleckého posudku znalca JUDr. O., ktorý jasne konštatoval, že identifikačná hodnota a miera výskytu zistených zhodných znakov, podobných znakov podporuje tvrdenie, že originál sporného podpisu, ktorého kópia mu bola predložená na skúmanie, mal vyhotoviť obžalovaný S. H.. Jeho zdržanlivosť vo vyjadrení súvisí len so skutočnosťou, že na porovnanie podpisov obžalovaného mu nebol predložený originál žiadosti o úver pre malých podnikateľov, ale len fotokópia. Súd k tomuto poznamenáva, že originál žiadosti o úver pre malých podnikateľov č.l. 77-78 zo dňa 31.8.2011 nebolo už možné zadovážiť, nakoľko po kontaktovaní spoločnosti VÚB, a.s., bolo súdu oznámené, že originál tejto listiny už nie je k dispozícii, nakoľko bol už skartovaný. Z toho dôvodu nebolo možné znalcovi predložiť originál a bola k dispozícii iba fotokópia.

Pokiaľ ide o formu zavinenia obžalovaného, súd je toho názoru, že obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle vylákania úveru od iného tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a splácanie úveru, a tak mu spôsobil značnú škodu.

Po zhodnotení vyššie uvedených dôkazov a to jednotlivo ako i vo vzájomných súvislostiach umožnili súdu vysloviť spoľahlivý záver, že skutok opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku sa stal a že ho spáchal ako trestne zodpovedný páchatel' - obžalovaný S. H..

Výrok o treste :

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Trestného zákona, v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov.

Obžalovaný S. H. nie je z miesta bydliska bližšie hodnotený, v priestupkovom registri nemá záznamy za priestupky.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný, pre rôznu trestnú činnosť, predovšetkým pre trestný čin podvodu. Pre toto rozhodovanie sú však podstatné prvé tri odsúdenia, pričom v prvom prípade sa jednalo o rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T/55/2010 zo dňa 16.03.2011, právoplatný dňa 18.03.2011, za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov, výkon ktorého sa podmienčne odkladá s probačným dohľadom za súčasného uloženia skúšobnej doby v trvaní 4 rokov. Toto odsúdenie má obžalovaný aktuálne zahladené. V poradí druhé odsúdenie je trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 2T/7/2013 zo dňa 05.02.2013, právoplatný dňa 23.02.2013, za prečin porušovania predpisov o nakladaní s kontrolovaným tovarom a technológiami podľa § 256 ods. 2 Trestného zákona, pričom sa upúšťalo od uloženia ďalšieho trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Bratislava III sp. zn. 2T/55/2010 zo dňa 16.03.2011. V poradí tretie odsúdenie je trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/54/2015 zo dňa 21.8.2015, právoplatný dňa 21.10.2015, za prečin podvodu formou spolupáchatel'stva podľa § 20 k § 221 ods. 2 Trestného zákona, pričom toto odsúdenie má obžalovaný aktuálne zahladené.

Voči obžalovanému sa na súdoch v Slovenskej republike momentálne vedú ďalšie trestné konania na Okresnom súde v Trnave.

Pri úvahe o druhu trestu a jeho výmere súd následne vychádzal najmä zo všeobecných zásad uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona a z účelu trestu podľa § 34 ods.1 Trestného zákona, pričom po zohľadnení závažnosti činu pre spoločnosť, spôsobu spáchania činu a jeho následku, zavinenia, pohnútky, poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a osoby obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, uložil obžalovanému pri nezistení poľahčujúcej ani priťažujúcej okolnosti, podľa § 222 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 5, Trestného zákona, nakoľko obžalovaný spáchal opätovne zločin (zvyšuje sa dolná hranica o jednu polovicu), nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov (t.j. na samej, upravenej, spodnej hranici trestnej sadzby

trestného činu podľa 222 ods. 4 Trestného zákona, keď trest mohol súd ukladať v sadzbe od 8 rokov a 6 mesiacov do 12 rokov (pôvodná sadzba od 5 rokov do 12 rokov,)), pričom podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný pred spáchaním zločinu nebol vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Súd s prihliadnutím na odsúdenia obžalovaného v minulosti musel ukladať samostatný trest a neprichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu, nakoľko bola zbiehajúca trestná činnosť obžalovaného prerušená odsúdeniami, ktoré sú však aktuálne zahladené a teda nie je možné k nim ukladať súhrnný trest (trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 2T/7/2013, trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/54/2015).

Čo sa týka aplikácie § 38 ods. 5 Trestného zákona, súd poukazuje na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T/55/2010 zo dňa 16.03.2011, právoplatný dňa 18.03.2011, za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, ktoré je síce už aktuálne zahladené a nebolo možné u obžalovaného vzhľadom na príťažujúcu podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol v minulosti súdne trestaný, avšak toto zahľadzenie má účinný ex nunc, teda až momentom skutočného zahľadzenia, do budúcnosti avšak nie spätne do minulosti. Obžalovaný skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku spáchal dňa 31.08.2011, pričom bol v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T/55/2010 zo dňa 16.03.2011, právoplatný dňa 18.03.2011, pričom toto odsúdenie mal obžalovaný odpustené amnestiou až dňom 02.01.2013, teda až po spáchaní predmetného skutku. Z toho dôvodu musel súd aplikovať § 38 ods. 5 Trestného zákona a zvyšovať dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu polovicu.

Takto uložený trest považuje súd za primeraný, zákonný a spravodlivý, nakoľko v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.